

и не поглѣждатъ че звѣздата *зорница* е отскочила чакъ кадѣ пусто пладнѣ, и безъ да смѣтатъ че наближава врѣме за работа, дросатъ ли не дросатъ хорото. Нощя врѣдъ въ сѣка кжща свѣщъ свѣти. Жени приготвятъ изобилно гозба: чисти хлѣбове, зелници, прѣсни надѣннички, лученъ кебапъ, който ще се пече рано у зорѣ срѣдъ лозето на жаръ отъ лозени прѣчки. Дребни дѣца не заспиватъ, сънъ ги не хваща, подскачатъ, тичкатъ на самъ, на такъ, борличкатъ се, драго имъ за дѣто мама имъ утрѣ ще ги спусне въ кадѣта, да се повозятъ до лозето, а поедри приготвятъ си кошнички, каратъ се за косерчета, не аресватъ скоравчета. . .

Добрий домакинъ, който е глѣдалъ прѣзъ лѣтото съ свое око лозето си, търкаля бѣчви, испарва ги съ врѣла вода и ги полѣгва на мѣсто. А радостята е обща. Богатиятъ се радва, че ще доста гроздѣ да набере, довольно вино да налѣе, ще има и да продаде, и да остави и за себѣ си. Сиромаси се радватъ че ще иджтъ да помогнатъ на съсѣда си, съ нѣкоя пара ще се сдобиятъ, и че ще хапнатъ на лозе у богатия такива ястия, които прѣзъ плетъ не сж виждаде. Но най-голѣмата веселба е за момитѣ и момцитѣ. Тѣмъ не имъ за гроздето и виното, и малко мислятъ че много или малко вино ще се налѣе; тѣхната радостъ и веселба е че щжтъ нѣколко дни да поизлѣзатъ вѣнъ по полето свободно, годѣникъ съ годеницата си, любовникъ съ любовницата си да се види, по-сближи и по-сприкаже. Добро ли е врѣмето, то сичко отива прѣзъ гроздоберъ и лесно, и весело; лошо ли е, кишовно ли е, то тамъ мжжетъ да мислятъ, какъ щжтъ прибра и довели гроздето си; момитѣ въ такъвъ случай поприлцуватъ на врѣмето, намусени, убрулени, ядъ ги е за дѣто не ще могатъ да се попромѣнятъ въ хубавитѣ си дрѣхи да се покажатъ на момцитѣ.

Забѣлѣжете при това, че веселбата, джунбюша на